

ด่วนที่สุด

สำเนา

ที่ นร ๑๒๐๖/๕๘

สำนักงาน ก.พ.ร.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๖ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อหารือแนวทางปฏิบัติในการสรรหาคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในส่วนของ
กรรมการผู้แทนภาคประชาสังคม

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๑๐/๘๔๗๔ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแจ้งว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้มีหนังสือมายังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อหารือเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการสรรหากรรมการธรรมาภิบาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ก.ธ.จ. ประจวบคีรีขันธ์) ในส่วนของกรรมการผู้แทนภาคประชาสังคม เนื่องจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีผู้แทนภาคประชาสังคมที่จะเป็นกรรมการ ก.ธ.จ. ได้จำนวน ๗ คน แต่ปรากฏว่าในการจัดประชุมเพื่อเลือกกันเองตามข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒ กลับได้จำนวนผู้แทนประเภทภาคประชาสังคมไม่ครบตามจำนวนที่ข้อ ๖ ของระเบียบฯ กำหนดไว้ และโดยที่ระเบียบฉบับดังกล่าวมิได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในเรื่องดังกล่าว สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงหารือสำนักงาน ก.พ.ร. เพื่อให้เกิดความชัดเจนและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ร. ได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความฯ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่ข้อ ๖ (๑) แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดว่า “จำนวนกรรมการใน ก.ธ.จ. ให้ถือเกณฑ์จำนวนอำเภอของแต่ละจังหวัด โดยจังหวัดที่มีไม่เกินสิบอำเภอ ให้มีกรรมการจำนวนไม่เกินสิบสี่คน ประกอบด้วยประธานและผู้แทนภาคประชาสังคมไม่เกินเจ็ดคน ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นสามคน และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนสามคน เป็นกรรมการ” และโดยที่ในข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม กำหนดว่า “ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดประชุมผู้แทนภาคประชาสังคมตามข้อ ๙ ของทุกอำเภอ เพื่อเลือกกันเองให้ได้กรรมการผู้แทนภาคประชาสังคมตามจำนวนในข้อ ๖ สำหรับจังหวัดที่มีไม่เกินเจ็ดอำเภอผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ต้องจัดประชุมผู้แทนภาคประชาสังคมนั้น และให้ผู้แทนภาคประชาสังคมทั้งหมดเป็นกรรมการ...” จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า องค์ประกอบของกรรมการ ก.ธ.จ. ในส่วนของผู้แทนภาคประชาสังคมจะมีจำนวนเท่าใดนั้นให้ถือตามเกณฑ์จำนวนอำเภอของแต่ละจังหวัดเป็นสำคัญ โดยในจังหวัดที่มีจำนวนอำเภอไม่เกินสิบอำเภอให้มีกรรมการ ก.ธ.จ. ในส่วนของผู้แทนภาคประชาสังคมจำนวนไม่เกินเจ็ดคน ทั้งนี้ วิธีการได้มาของกรรมการ ก.ธ.จ. ในส่วนของผู้แทนภาคประชาสังคมนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องดำเนินการจัดประชุมผู้แทนภาคประชาสังคมของทุกอำเภอ เพื่อเลือกกันเองให้ได้กรรมการผู้แทนภาคประชาสังคมตามจำนวนที่กำหนดไว้ แต่ในกรณีที่จังหวัดใดมีจำนวนอำเภอไม่เกินเจ็ดอำเภอแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัด

ไม่ต้อง...

ไม่ต้องจัดประชุมผู้แทนภาคประชาสังคมนั้น และให้ผู้แทนภาคประชาสังคมทั้งหมดเป็นกรรมการ สำหรับองค์ประชุมเพื่อเลือกกันเองเพื่อให้ได้กรรมการผู้แทนภาคประชาสังคมนั้น โดยที่ข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มิได้มีการกำหนดองค์ประชุมของผู้แทนภาคประชาสังคมในแต่ละอำเภอเพื่อเลือกกันเองไว้แต่อย่างใด จึงต้องนำหลักการประชุมทั่วไปมาใช้บังคับโดยอนุโลม และโดยที่มาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ วรรคสอง การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่บทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือกฎหรือคำสั่งที่จัดให้มีคณะกรรมการชุดนั้นจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น” จากบทบัญญัติดังกล่าวในการประชุมตามข้อ ๑๓ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อเลือกกันเองของกรรมการผู้แทนภาคประชาสังคมครั้งหนึ่ง จะต้องมิให้ผู้แทนภาคประชาสังคมในแต่ละอำเภอมาร่วมประชุมเพื่อเลือกกันเองอย่างน้อยกึ่งหนึ่ง จึงจะเป็นองค์ประชุม เมื่อกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีอำเภอในจังหวัดจำนวน ๘ อำเภอ และมีผู้แทนภาคประชาสังคมที่เป็นตัวแทนของแต่ละอำเภอจำนวน ๘ คน แต่ปรากฏว่าในวันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดประชุมเพื่อให้มีการเลือกกันเองให้ได้ผู้แทนภาคประชาสังคมตามข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กลับมีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน ๖ คน โดยมีผู้แทนภาคประชาสังคมที่ได้คะแนนจำนวน ๔ คน และมีผู้แทนภาคประชาสังคมที่ไม่ได้คะแนนจำนวน ๒ คน ฉะนั้น ในกรณีดังกล่าวเมื่อจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้มีการจัดประชุมผู้แทนภาคประชาสังคมของทุกอำเภอ โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน ๖ คน ซึ่งเกินกว่ากึ่งหนึ่งขององค์ประชุมในการประชุมเพื่อเลือกกันเองแล้ว การประชุมที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้ดำเนินการในครั้งนี้นับว่าชอบด้วยกฎหมายแล้ว และเมื่อผู้แทนภาคประชาสังคมในแต่ละอำเภอได้มีการเลือกกันเองโดยมีผู้แทนภาคประชาสังคมที่ได้รับคะแนนจำนวน ๔ คน และมีผู้ที่ไม่ได้รับคะแนนจำนวน ๒ คน ดังนั้น ผู้แทนภาคประชาสังคมที่ได้คะแนนจำนวน ๔ คน เท่านั้นจึงเป็นผู้ที่ได้รับการเลือกให้เป็นกรรมการ ก.ธ.จ. ในส่วนของผู้แทนภาคประชาสังคมในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเมื่อจำนวนกรรมการ ก.ธ.จ. ในส่วนของผู้แทนภาคประชาสังคมมีจำนวนสี่คนซึ่งไม่เกินจำนวนเจ็ดคน กรรมการ ก.ธ.จ. ในส่วนของผู้แทนภาคประชาสังคมจึงครบถ้วนและเป็นไปตามที่ข้อ ๖ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดแล้ว แต่อย่างไรก็ดี โดยที่ข้อ ๖ (๑) ประกอบข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดจำนวนของกรรมการ ก.ธ.จ. ในส่วนของผู้แทนภาคประชาสังคมโดยสอดคล้องกับจำนวนอำเภอที่มีอยู่ในจังหวัด ก็โดยมีเจตนารมณ์ที่จะให้มีตัวแทนภาคประชาสังคมในแต่ละอำเภอมาร่วมเป็นกรรมการ ก.ธ.จ. เมื่อในกรณีนี้จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ยังสามารถมีกรรมการ ก.ธ.จ. ในส่วนของผู้แทนภาคประชาสังคมได้อีกจำนวน ๓ คน แล้ว อีกทั้งระเบียบที่เกี่ยวข้องก็มีได้มีการกำหนดว่าให้ประชุมเพียงครั้งเดียว ดังนั้น จึงเป็นดุลพินิจของผู้ว่าราชการจังหวัดในการพิจารณาว่าจะเห็นสมควรให้มีกรรมการ ก.ธ.จ. ในส่วนของผู้แทนภาคประชาสังคมเพิ่มเติมตามจำนวนที่กำหนดในข้อ ๖ (๑) ของระเบียบฯ หรือไม่ และหากผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรให้มีกรรมการ ก.ธ.จ. ในส่วนของผู้แทนภาคประชาสังคมเพิ่มเติมแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการจัดประชุมผู้แทนภาคประชาสังคมเฉพาะอำเภอที่ยังมิได้รับการคัดเลือกให้เป็นกรรมการ ก.ธ.จ. เพื่อให้เลือกกันเองต่อไป

สำหรับประเด็นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์หรือว่า ในกรณีที่ผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน หรือ ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นที่มาประชุมและไม่ได้คะแนนจากการเลือกกันเอง แต่ได้จำนวนกรรมการของแต่ละประเภทครบตามที่ระเบียบฯ กำหนดแล้ว ผู้ที่มาประชุมและไม่ได้คะแนนจากการเลือกกันเองจะต้องได้รับการขึ้นบัญชีผู้ได้คะแนนลำดับถัดมาจากผู้ที่ได้คะแนนแต่ไม่ได้รับเลือกเป็นกรรมการหรือไม่ อย่างไร นั้น คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินพิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่ข้อ ๑๓ วรรคสอง และวรรคสาม ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดว่า “ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดประชุมผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นตามข้อ ๑๐ (๑) และ (๓) แต่ละประเภทของทุกอำเภอ เพื่อให้ผู้แทนประเภทสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้แทนประเภทสมาชิกสภาเทศบาล และผู้แทนประเภทสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ละประเภทเลือกกันเองให้ได้กรรมการผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นตามจำนวนในข้อ ๖ การประชุมเพื่อเลือกกันเอง ให้ผู้เข้าร่วมประชุมคนหนึ่งลงคะแนนเลือกผู้เข้าร่วมประชุมจำนวนสองชื่อ ให้ผู้ได้คะแนนมากที่สุดเรียงตามลำดับลงมาเป็นกรรมการตามจำนวนกรรมการผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นของจังหวัดนั้น ในกรณีที่ประเภทใดมีผู้ได้คะแนนเท่ากันอันเป็นเหตุให้ไม่สามารถเรียงลำดับได้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้ผู้ที่ได้คะแนนเท่ากันนั้นจับสลากเพื่อให้ได้กรรมการผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นของจังหวัดนั้นตามจำนวนในข้อ ๖ ทั้งนี้ เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ได้คะแนนในลำดับถัดจากผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการเป็นบัญชีรายชื่อสำรอง ในกรณีที่มีผู้ได้คะแนนเท่ากันให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้ผู้ที่ได้คะแนนเท่ากันจับสลากเพื่อเรียงลำดับจัดทำเป็นบัญชีรายชื่อสำรอง” และโดยที่ข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง และวรรคสี่ ของระเบียบฉบับเดียวกันกำหนดว่า “ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดประชุมผู้แทนหอการค้าจังหวัด ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมจังหวัด และผู้แทนสมาคมการค้าตามข้อ ๑๔ ร่วมกัน เพื่อให้ผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนที่เข้าร่วมประชุมทุกคนลงคะแนนเลือกกันเองให้ได้กรรมการผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนตามจำนวนที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ทั้งนี้ การลงคะแนนตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และการจัดทำบัญชีรายชื่อสำรอง ให้นำความในข้อ ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม” จากบทบัญญัติดังกล่าว เมื่อผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนได้มีการประชุมเพื่อเลือกกันแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ได้คะแนนมากที่สุดเรียงตามลำดับลงมา และเลือกผู้ที่อยู่ลำดับตามจำนวนผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ของระเบียบฯ เป็นกรรมการ ก.ธ.จ. เมื่อกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนหรือผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นได้มาเข้าร่วมประชุม แต่ปรากฏว่ามีผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนหรือผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นที่ไม่ได้รับคะแนนเลือกให้เป็นกรรมการ ก.ธ.จ. จึงถือว่าผู้ที่เข้าร่วมประชุมดังกล่าวไม่มีคะแนนและเมื่อไม่มีคะแนนจึงไม่สามารถขึ้นบัญชีต่อจากผู้ได้คะแนนแต่ไม่ได้รับเลือกได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายทศพร ศิริสัมพันธ์)

เลขาธิการ ก.พ.ร.

กองกฎหมายและระเบียบราชการ

โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๙๒๙ โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๘๒๓๐